

Stk. 2. Ansættelse af det nævnte nedgangsbeløb foretages af vurderingsrådet efter begæring af ejeren ved hver vurdering til grundskyld efter årsvurderingen pr. 1. oktober 1949 og ved vurdering i henhold til § 8, stk. 3, og kan ændres og påklages efter de ved vurdering til grundskyld gældende regler. Bestemmelserne i § 7, stk. 2 og 3, finder også anvendelse på nedgangsbeløbet.

Stk. 3. Såfremt ejendommen overgår til en væsentlig anden brugsform og ejendommens bygninger, anlæg m. v. fjernes eller gøres til genstand for hermed ligestillet ombygning, ansættes nedgangsbeløbet endeligt ved ejendommens nærmest påfølgende vurdering til grundskyld eller vurdering i henhold til § 8, stk. 3.

Stk. 4. Tillæg 3 fordeles ved udstykning mellem parcellerne i samme forhold som grundbeløbet.

Stk. 5. Hvad der i § 3, stk. 2, og § 9, stk. 4, er anført med hensyn til fordeling af grundbeløb, gælder også for fordeling af tillæg 3.

Stk. 6. Såfremt det ansatte nedgangsbeløb som følge af påklage eller revision ændres, efter at der i henhold til § 8, stk. 2, er foretaget beregning af afgiftspligtig grundstigning for et fra ejendommen udstykket areal, henføres hele ændringen i nedgangsbeløbet til moderejendommen (restejendommen)“.

§ 12.

I lovens § 12, linie 4—5, udgår ordene: „halvdelen af“.

§ 13.

I lovens § 13 foretages følgende ændringer:

1. Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. a. For ejendomme, der udelukkende bruges til helårsbeboelse og højst indeholder to lejligheder, hvoraf een beboes af ejeren selv, og hvorfra der ikke kan udstykkes grund til selvstændig bebyggelse, uden at dette vil medføre væsentlig værdiforringelse for restarealet eller den bestående bebyggelse, kan finansministeren, såfremt en stedfunden grundstigning ikke ledsages af en tilsvarende forøgelse af ejendommens udbytte, tilstå ejeren hel eller delvis fritagelse for grundstigningsskyld af det beløb, hvormed den afgiftspligtige grundstigning, der var eller blev konstateret ved ejerens erhvervelse af ejendommen, er blevet forøget. Ligger erhvervelsen af ejendommen før 1. oktober 1949, vil forøgelsen være at regne fra ejendommens afgiftspligtige grundstigning pr. 1. oktober 1949. Overstiger ejendommens grundværdi 20 kr. pr. m², kan fritagelse dog kun gives, såfremt grunden efter gældende byggevedtægt, byplan eller servitutter kun kan udnyttes til villa- eller rækkehusbebyggelse og til helårsbeboelse alene. Dersom der i ejendomme, som iøvrigt i medfør af nærværende stk. 1, a, kan opnå fritagelse, indenfor et tidsrum af fire år før lovens ikrafttræden eller senere er indrettet en tredje lejlighed i loftsetagen, kan samme fritagelse gives. Stigningen i lejeværdien af ejerens egen bolig betragtes, for såvidt angår de her i stk. 1, a, omhandlede ejendomme, aldrig som forøgelse af ejendommens udbytte.

b. Samme adgang til fritagelse har boligforeninger for tilsvarende særskilt vurderede ejendomme, der er givet et medlem i brug, dog at fritagelsen bortfalder, når medlemmets eller efterlevende ægtefælles brugsforhold ophører.

c. For tilsvarende ejendomme, der endnu ikke er blevet, men agtes bebygget og benyttet som anført, kan finansministeren under de samme betingelser og af den tilsvarende forøgelse af grundstigningen tilstå ejeren henstand med betalingen af grundstigningsskylden for et tidsrum af 3 år efter erhvervelsen eller fra 1. oktober 1949, hvis erhvervelsen